

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

w sprawie **K. M. i M. D.**,

skazanych z art. 27c ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 roku o rybactwie
śródlądowym,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 4 września 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanych
od wyroku Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej
z dnia 9 maja 2024 r., sygn. akt II K 292/23,

**uchyla zaskarżony wyrok w części, w jakiej nie zawiera on
rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego w postaci podania
skazania do publicznej wiadomości, na koszt skazanych – K. M. i
M. D., i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w
Rawie Mazowieckiej do ponownego rozpoznania.**

[J.J.]

Małgorzata Gierszon

Dariusz Świecki

Kazimierz Klugiewicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 9 maja 2024 roku, w sprawie o sygn. akt II K 292/23, M. D. i K. M. zostali uznani za winnych tego, że w dniu 15 listopada 2022 roku, w miejscowości B. , woj. [...], na stawie mieszczącym się przy kąpielisku miejskim na ul. J., działając wspólnie i w porozumieniu z T. N. , nie będąc uprawnionymi do rybactwa, dokonywali nielegalnego połowu ryb za pomocą sieci rybackich i usiłovali zabrać w celu przywłaszczenia w ten sposób złowione ryby w postaci 7 sztuk karpia o wadze łącznej nie mniejszej niż 17,5 kilograma i wartości nie mniejszej niż 525 zł na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w B., tj. przestępstwa z art. 27c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 roku o rybactwie śródlądowym (aktualnie: t.j. Dz.U.2022.883) i wymierzono im kary grzywny: M. D. w wysokości 150 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki dziennej na kwotę 10 złotych, a K. M. w wysokości 120 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

W stosunku do M. D. i K. M. ww. wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 17 maja 2024 roku (k. 239, 240).

Pismem z dnia 16 kwietnia 2025 r., kasację na niekorzyść ww. skazanych wniósł Prokurator Generalny zaskarżając ww. wyrok w części niezawierającej rozstrzygnięcia o obligatoryjnym środku karnym z art. 27c ust. 2 u.r.ś. Podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 27c ust. 2 u.r.ś., polegającego na nieorzeczeniu wobec oskarżonych K. M. i M. D. środka karnego w postaci podania orzeczenia o skazaniu do publicznej wiadomości, na koszt skazanych, do czego Sąd Rejonowy, zgodnie ze wskazanym przepisem, był zobowiązany skazując oskarżonych za przestępstwo z art. 27c ust. 1 pkt. 2 u.r.ś.

Wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Rawie Mazowieckiej do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uprawniało do uwzględnienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z przepisem 27c ust. 2 u.r.ś. w razie skazania za przestępstwa określone w art. 27c ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o skazaniu do publicznej wiadomości, na koszt skazanego. Bezsporne jest to, że redakcja zacytowanego przepisu przewiduje obligatoryjne orzeczenie ww. środka karnego w postaci podania skazania do publicznej wiadomości w przypadku skazania za którekolwiek z zachowań wyczerpujących znamiona określone w art. 27c ust. 1 u.r.ś. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2014 roku, o sygn. akt III KK 227/14, LEX nr 1551904). Lektura zaskarżonego wyroku nie pozostawia wątpliwości co do tego, że Sąd *meriti*, pomimo skazania za przestępstwo wyczerpujące znamiona określone w art. 27c ust. 1 pkt 2 u.r.ś. nie orzekł ww. środka karnego, co stanowi rażąco obrazę art. 27c ust. 2 u.r.ś., mającą – co oczywiste – istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku. Trafnie Prokurator Generalny zauważył, że „w postępowaniu kasacyjnym jest dopuszczalne uchylene zaskarżonego orzeczenia wyłącznie w części, w jakiej nie zawiera ono rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego, którego zastosowanie było obligatoryjne (*tak: uchwała pełnego składu Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt I KZP 21/14, LEX nr 1828151*)”. Konieczne stało się zatem uchylene wyroku Sądu *meriti* w części, w jakiej nie zawiera ono rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Rawie Mazowieckiej do ponownego rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[J.J.]

[a.ł.]

Małgorzata Gierszon

Dariusz Świecki

Kazimierz Klugiewicz